

0489. Witaj, Kostko Stanisławie

t.: M.W.F., m.: J. Sierosławski, 1899 (Siedl. 3)

1. Wi - taj Kost - ko Sta - ni - sła - wie,
Mło-dzie - nia - szku świę - ty w nie - bie. Śpie - wam pieśń tę
ku Twojej sła - wie, Bo ser - de - cznie ko - cham Cie - bie.
Ty w A - nio - łów ja - snym gro - nie,* Dla prze - dzi - wnej
nie - win - no - ści, Przy Ma - ry - i sto - isz tro - nie,
Nu - cąc dla Niej pieśń mi - łoś - ci.

2. Nieskalane serce czyste, - Toć i lica promieniste,
O, bo duch Twój płonie cały - Dla Jezusa świętej chwały.
Dla skromności i pokory, - Dla świętości Twojej nadobny,
Zostawiłeś cnoty wzory, - Śnieżnej lilii tyś podobny.
3. Złóż Twe dłonie i proś Boga; - Powiedz, że tu ciężka droga.
Dla Twojej prośby i wstawienia, - Bóg udzieli przebaczenia!
Bożej Matce powiedz w niebie, - Że jesteśmy tu w potrzebie,
Że tu żalów, łez kraina, - Niech nas wspiera Jej przyczyna.
4. A w ostatniej życia chwili - Spraw, abyśmy zasłużyli
Tak umierać, jak Ty, święcie, - W Matki Bożej Wniebowzięcie.
O Ty, polski nasz Patronie, - Marię proś Niepokalaną:
Niech od złego nam osłoni - Polską młodzież ukochaną.